

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

*"Δια τούτο και ύπήνησεν αυτώ όχλος,
ότι ήκουσεν τούτο αυτόν πεποηκέναι το σημείον"*

Ο Ιησούς Χριστός επί τρία συναπτά έτη δίδαξε και θαυματούργησε στον Ισραηλιτικό λαό. Έκανε μεγάλα σημεία και θαύματα, όπως επίσης αποκάλυψε και σπουδαίες διδασκαλίες. Ένας θεολόγος παρατήρησε πώς κάθε χρόνο ανάμεσα στα θαύματα και στη διδασκαλία του ξεχώριζε ένα σημείο. Π.χ. Τον πρώτο χρόνο το θαύμα του Παραλυτικού, πού ήταν άρρωστος 38 ολόκληρα χρόνια. Το δεύτερο χρόνο το θαύμα της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού. Τον τρίτο χρόνο και μάλιστα λίγες μέρες πριν από το πάθος Του, ή ανάσταση του Λαζάρου. Εξ αίτιας του τελευταίου βλέπουμε πολυς κόσμος να υποδέχεται το Χριστό κατά την είσοδο Του στα Ιεροσόλυμα: "...ήκουσεν τούτο αυτόν πεποηκέναι το σημείον" (Ιωάν. 12,18).

Πώς εισήλθε στα Ιεροσόλυμα;

Οι ιεροί Ευαγγελιστές αναφέρουν ότι μπήκε καθισμένος πάνω σ ένα ταπεινό ζώο, δηλ. σ ένα ονάριο. Κάθισε πάνω στο ονάριο, για να διαλύσει την εικόνα ενός φανταστικού Μεσσία. Οι μαθητές κι ο κόσμος είχαν πλάσει για τον Κύριο μιάν αντίληψη διαφορετική από την πραγματικότητα. Βλέποντας τα υπερφυσικά θαύματα που έκανε, νόμισαν πώς βρήκαν τον κατάλληλο για να πολεμήσει τους Ρωμαίους και να αποκαταστήσει το Βασίλειο του Ισραήλ στην παλαιά του δόξα. Οι προσδοκίες τους ήταν πώς ό Χριστός " αυτός εστί ό μέλλων λυτρούσθαι τον Ισραήλ" (Λουκ. 24,21). Μερικές φορές ήθελαν να τον ανακηρύξουν και επίσημα Βασιλέα (Ιωάν. 6,15). Απέναντι σ όλα αυτά ό Χριστός ήταν αυστηρός. Οί άνθρωποι ήθελαν ψωμί υλικό, ενώ ό Χριστός τους μιλούσε για τη βρώση τη μένουσα (όπ.π. στίχ. 27). Ήθελαν το Χριστό μεγαλοπρεπή, ισχυρό και ακατανίκητο, ενώ ο Κύριος εμφανίζεται στην είσοδό Του στα Ιεροσόλυμα ταπεινός, πράος και ησύχιος. Αντί για πολεμοχαρή ηγήτη είδαν να εισέρχεται ο μετριοπαθής. Ο Χριστός κατά τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας έδειξε "άκραν μετριοπάθειαν", διδάσκοντας τους ανθρώπους να μην υπερηφανεύονται στους επαίνους και να μην επιζητούν περισσότερα από τα αναγκαία.

Η αντίδραση του κόσμου

Είναι αλήθεια πώς δεν αντέδρασαν όλοι με τον ίδιο τρόπο. Ο "πλείστος όχλος" (Ματθ. 21,8), οι "πολλοί" (Μάρκ. 11,8), και "άπαν το πλήθος των μαθητών" (Λουκ. 19,37), δηλαδή όλοι, πήραν κλαδιά φοινίκων και έστρωσαν ρούχα για να περάσει ό Χριστός, και επευφημούσαν λέγοντας "ευλογημένος ό ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου" (Ιωάν. 12,13). Ακόμη και μικρά παιδιά επευφημούσαν. Ο άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς το γεγονός αυτό το θεωρεί μέγιστο θαύμα, γιατί ό όχλος και οι αμαθείς, τα νήπια και τα παιδιά, θεολογούσαν και αναγνώριζαν το Χριστό ως θεό. Επευφημούσαν το Χριστό, όπως οι άγγελοι τον Κύριο. "Άλλη όμως ήταν ή αντίδραση των Φαρισαίων. Μερικοί διαμαρτυρόντουσαν και απαιτούσαν να σταματήσουν να εγκωμιάζουν το Χριστό οι μαθητές του (Λουκ. 19,39). Επίσης, άλλοι δυσφόρησαν πάρα πολύ με το θέαμα (Ιωάν. 12,19). Ο λαός αντελήφθη την αλήθεια και οι άρχοντες θύμωναν και δυστροπούσαν.

Η κοσμική εξουσία

Η Εκκλησία είναι ό Χριστός. Σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει ή Εκκλησία και οι εκκλησιαστικοί ταγοί να περιβληθούν την κοσμική εξουσία, δηλ. να εκκοσμικευθούν. Μπορεί να δρα ή Εκκλησία μέσα στον κόσμο, αλλά δε δραστηριοποιείται κοσμικά. Ακόμη

καί τα έργα φιλανθρωπίας ξεκινούν από το Χριστό κι όχι από βάσεις ουμανιστικές και κοσμικές. Δεν είναι ντυμένη ή Εκκλησία μας με πορφύρα και βύσσο, αλλά με την ταπείνωση του Χριστού. Δε διεκδικούμε θρόνους και αξιώματα, αλλά τη ζωντανή επαφή μας με το Χριστό. Πορεύεται ή Εκκλησία το δρόμο του μαρτυρίου του Χριστού και αποβλέπει πάντοτε στο πρόσωπο Του, για να μη χαθεί μέσα στον κόσμο. Στην Εκκλησία δε γίνεται συνδυασμός κοσμικής εξουσίας και εκκλησιαστικής διακονίας. Σκοπός της είναι να συνάξει τα σκορπισμένα παιδιά του θεού στη μάνδρα Του και να δείξει το δρόμο της σωτηρίας μας. Ευλογημένος, λοιπόν, ό ερχόμενος, πού μας άνοιξε τέτοιες προοπτικές σωτηρίας.

Αρχιμ.Ι.Δ.Φ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιβ 1-18)

Ευλογημένος ό ερχόμενος!

Προ εξ ήμερων του Πάσχα ήλθεν ό Ιησούς εις Βηθανίαν, όπου ην Λάζαρος ό τεθνηκώς, όν ήγειρεν εκ νεκρών. Εποίησαν ούν αυτό άδειπνον εκεί, και ή Μάρθα διηκόνει, ό δε Λάζαρος εις ήν των ανακειμένων συν αυτό. Η ούν Μαρία, λαβούσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικής πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού, και έξέμαξε τοις θριξίν αυτής τους πόδας αυτού· ή δε οικία επληρώθη εκ της οσμής του μύρου. Λέγει ούν εις εκ των Μαθητών αυτού, Ιούδας Σίμωνος Ισκαριώτης, ό μέλλων αυτόν παραδιδόναι, Διατί τούτο το μύρον ουκ έπράθη τριακοσίων δηναρίων, και εδόθη πτωχοίς; Είπε δε τούτο, ουχ ότι περί των πτωχών έμελεν αυτό, άλλ' ότι κλέπτης ην, και το γλωσσόκομον είχε, και τα βαλλόμενα εβάσταζεν. Είπεν ούν ό Ιησούς· Αφες αυτήν, εις την ήμεραν του ενταφιασμού μου τετήρηκεν αυτό. Τους πτωχούς γαρ πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, έμέ δε ου πάντοτε έχετε. Εγνω ούν όχλος πολύς εκ των Ιουδαίων ότι εκεί εστί, και ήλθον ου δια τον Ιησούν μόνον, άλλ' ίνα και τον Λάζαρον ιδωσιν, όν ήγειρεν εκ νεκρών. Εβουλεύσαντο δε οι Αρχιερείς, ίνα και τον Λάζαρον άποκτείνωσιν, ότι πολλοί δι' αυτόν ύπήγον των Ιουδαίων, και έπίστευον εις τον Ιησούν. Τη επαύριον όχλος πολύς ό έλθών εις την έορτήν, άκούσαντες ότι έρχεται ό Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, έλαβον τα βαϊα των φοινίκων, και εξήλθον εις απάντησιν αυτό και έκραζον' "Ωσαννά, ευλογημένος ό ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου", Βασιλεύς του Ισραήλ. Εύρών δε ο Ιησούς ονάριον, έκάθισεν έπ' αυτό, καθώς εστί γεγραμμένον "Μή φοβού, θύγατερ Σιών' ιδού, ό Βασιλεύς σου έρχεται, καθήμενος επί πάλον όνου". Ταύτα δε ουκ έγνωσαν οι Μαθηταί αυτού το πρώτον, άλλ' ότε έδοξάσθη ό Ιησούς, τότε έμνήσθησαν ότι ταύτα ην έπ' αυτό γεγραμμένα, και ταύτα εποίησαν αυτό. Έμαρτύρει ούν ό όχλος ό ων μετ' αυτού ότι τον Λάζαρον έφώνησεν εκ του μνημείου, και ήγειρεν αυτόν εκ νεκρών διά τούτο και ύπήνητησεν αυτό ό όχλος, ότι ήκουσε τούτο αυτόν πεποιηκέναι το σημείον.

Μετάφραση της Ευαγγελικής περικοπής

Έξι ήμερες πριν από το Πάσχα ήλθε ο Ιησούς στη Βηθανία, όπου ήταν ο Λάζαρος, ο όποιος είχε πεθάνει και τον όποιο ανέστησε εκ νεκρών. Εκεί του έκαναν δείπνο και ή Μάρθα υπηρετούσε, ο δε Λάζαρος ήταν μεταξύ εκείνων πού ήταν μαζί του στο τραπέζι. Η Μαρία τότε πήρε μία λίτρα γνήσιου πολυτίμου μύρου νάρδου, άλειψε τα πόδια του Ιησού και τα σκούπισε με τα μαλλιά της, και το σπίτι γέμισε από τη μυρωδιά του μύρου. Λέγει τότε ένας από τους μαθητές του, ο Ιούδας, ο υίός του Σίμωνα ο Ισκαριώτης, εκείνος που θα τον παρέδιδε: "Γιατί δεν πουλήθηκε αυτό το μύρο για τρακόσια δηνάγια και δε δόθηκε στους πτωχούς;". Αυτό το ειπε όχι από ενδιαφέρον για τους πτωχούς, αλλά διότι ήταν κλέπτης και είχε το ταμείο και αφαιρούσε εκείνα πού έβαζαν μέσα. Τότε ειπε ο

Ιησούς: "Αφησέ την για την ημέρα του ενταφιασμού μου το φύλαξε· διότι τους πτωχούς τους έχετε πάντοτε μαζί σας, ενώ εμένα δεν με έχετε πάντοτε". Πολλοί από τους Ιουδαίους έμαθαν ότι είναι εκεί, και ήλθαν όχι μόνον για τον Ίησούν, αλλά κσί για να δουν τον Λάζαρο, τον όποιον ανέστησε εκ νεκρών. Οι αρχιερείς τότε αποφάσισαν να θανατώσουν και τον Λάζαρο, διότι εξαιτίας του πολλοί από τους Ιουδαίους έφυγαν και πίστευαν στον Ιησού. Την επομένη ημέρα πολύς κόσμος πού είχε έλθει στην εορτή, όταν άκουσαν ότι έρχεται ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα, πήραν κλάδους από φοίνικες και βγήκαν προς προϋπάντηση του και έκραζαν: "Ωσαννά, ευλογημένος να είναι εκείνος πού έρχεται στο όνομα του Κυρίου, ο βασιλιάς του Ισραήλ". Ο Ιησούς βρήκε έναν μικρό όνο, και κάθισε επάνω του, καθώς είναι γραμμένο, Μη φοβάσαι, θυγατέρα Σιών, να, ο βασιλιάς σου έρχεται καθισμένος σ' ένα πουλάρι όνου. Τα λόγια αυτά δεν τα κατάλαβαν τότε οί μαθητές του, αλλ' όταν δοξάσθηκε ο Ιησούς, τότε θυμήθηκαν ότι αυτά ήταν γραμμένα γι' αυτόν και ότι του τα έκαναν. Ο δε κόσμος πού ήταν μαζί του έδινε μαρτυρία ότι φώναξε τον Λάζαρο από το μνήμα και τον ανέστησε εκ των νεκρών. Για αυτό και τον υποδέχθηκε ό κόσμος, διότι άκουσαν ότι έκανε αυτό το θαύμα.